

Missiedagboek, Dominicaanse Republiek

Maandag 13-03-2017

Vandaag is het dan zover: na twee voorbereidende avondbijeenkomsten vertrekken we naar de Dominicaanse Republiek. Julissa is daar al om met Christina van Bocas Sanas en Arantza, onze tolk, het voorbereidende werk te doen. De rest van het team, Ines, Miguette, Oskar en Saskia, Toine, Judith, Dorien, Eske en ik, verzamelt zich ruim op tijd op Schiphol. Zelf heb ik wat gezonde spanning, want het is mijn eerste missie en afgezien van het handige handboek van MCC en de voorbereidingsbijeenkomsten, weet ik niet precies hoe het allemaal gaat lopen. Gelukkig blijk ik niet de enige te zijn die het spannend vindt.

Wat vooral op de voorgrond staat is dat we allemaal heel enthousiast zijn en dit gevoel groeit als steeds meer leden van de groep arriveren. Na een vrolijke groepsfoto de 'voor' foto (hopelijk zijn we na de missie minstens zo vrolijk) gaan we door de douane heen. Dit levert al de eerste onhandige grappige situaties op. Ik leg eerst per ongeluk het verkeerde ticket op het douane poortje en vervolgens lees ik in plaats van kijk hier voor de foto, klik hier, waardoor ik met mijn vinger steeds de camera blokkeer en ik na aanwijzingen van een lachende Dorien pas door kan lopen. Dorien op haar beurt wordt tegen gehouden omdat iemand met dezelfde naam, maar gelukkig niet dezelfde geboortedatum, gezocht wordt. Eske die het ontzettend warm heeft wordt ook verdacht gevonden en extra gefouilleerd. In the end zitten we dan allemaal in het vliegtuig. Daar gaan we!

Na 9 uur vliegen zijn we er, Puerto Plata! We krijgen een ontzettend warm onthaal van Arantza, Julissa, Christina en Andrea (een lokale tolk) die ons staan op te wachten. In het busje naar Christina's huis, is het al heel gezellig. Een goed begin voor een veelbelovend teamwork. Bij aankomst, pakken we de spullen uit en sorteren ze direct naar station ter voorbereiding op de volgende dag. Tijdens het eten praten we over cultuurverschillen en moeten we hartelijk lachen als Christina, onze Dominicaanse gastvrouw, vertelt dat ze in Nederland 'droog' stond omdat Nederlandse mannen niet dansen. Muziek en dans, vooral Merengue is hier heel belangrijk in de cultuur.

Na het eten zitten we bij elkaar om terug- en vooruit te blikken per persoon. Een heel waardevol moment dat we elke avond zullen gaan herhalen. Tenslotte tellen we de medicatie af en bereiden we de doseringen voor per kind. Dan gaan we naar bed. Wat zijn we moe na deze lange dag. Toch kan niet iedereen even goed slapen vanwege het tijdsverschil of de spanning en het enthousiasme voor de eerste checks-dag.

Dinsdag 14-03-2017

We ontbijten om half 7 en rijden naar een kerkje anderhalf uur rijden van onze locatie. Onderweg halen we dokter Olivares op bij een lokaal kliniekje. Het is een prachtig vruchtbaar landschap met helaas veel afval langs de weg. We zetten de stationnetjes op en registreren de eerste wachtende kinderen, nadat Miguette, als missieleidster een korte opening geeft. Het doet ons goed dat er aardig wat kinderen naar de kliniek zijn gekomen. Al snel komt de carrousel op gang. Registreren, wegen/meten, bloedprikken, dokter, apotheek en tanden leren poetsen. Zelf begin ik, als net

afgestudeerd arts, bij het station dokter. Aanvankelijk spannend, maar al heel snel merk ik dat het loopt en geniet ik met volle teugen. Tolk Andrea deel ik met Toine, aan wie ik ook medisch inhoudelijke vragen kan stellen als dat nodig is. Een prettige omgeving om te checken. De kinderen in deze wijk zijn

vrij gezond, maar anemie en vitaminegebrek zijn voorkomende problemen. Deze kinderen krijgen bij de apotheek van Ines en Dorien hun specifieke medicijnen met Spaanse uitleg van Madelon. Madelon is Nederlandse en woont in Puerto Plata. Na de lunch rijden we naar de volgende warme locatie, in een Haïtiaanse gemeenschap. Onderweg halen we 4 lokale verpleegkundigen op. Als we aankomen, staan er nog amper kinderen, maar zodra ons busje wordt gezien, komen ze overal vandaan aangelopen.

We merken al snel dat er in deze gemeenschap meer problemen zijn. De kinderen hebben meer bloedarmoede, ze zijn opdringerig en er zijn heel veel tienermoeders. Ergens tussendoor loopt een enthousiaste puppy, die de kinderen vaak van schrik laat huilen. Tot drie keer toe zet ik hem buiten. Het is een ongelofelijk kabaal in het met golfplaten bedekte gebouwtje. Na het checken, nemen we wat te drinken in de schaduw van een boom. We hebben vandaag 150 kinderen gecheckt. Een super start van de week.

Woensdag 15-03-2017

In de ochtend blijkt dat een aantal mensen opnieuw slecht hebben geslapen door een noodaggregaat wat 's nachts aansprong. Daarnaast heeft Saskia geen stem en stoot Ines zo hard haar teen, dat hij waarschijnlijk gebroken is. Een niet zo goed begin van de dag dus, ondanks de prachtige zonsopkomst. We rijden door prachtige valleien met bananenbomen, cacao's en bomen en struiken met prachtige bloemen erin. Het is adembenemend mooi. We komen aan in Rio grande na 2 uur rijden waarbij we weer lokale verpleegkundige en een arts hebben opgepikt. Onderweg horen we op de radio

onze aankondiging: Super! De rivier die Rio grande heet is op dit moment maar een beekje, maar er zijn veel overstromingen geweest afgelopen regenseizoen. We spannen een zeil tussen de inschrijving en de rest van de carrousel om meer rust te creëren. De lokale vrouwelijke arts, vormt een extra station waar ze de kinderen die het nodig hebben zal vaccineren. We checken ongeveer 120 kinderen tot een uur of 13:00.

Het zijn vooral jonge kinderen in de leeftijdsgroep tussen 0 en 5 jaar. Dit is de leeftijdsgroep waarin we het meeste verschil kunnen maken. Ook hier vallen de tienermoeders op. We eten 's middags bij de familie van de lokale dokter, die hun eigen kippen opdienen en chocolademelk maken van hun eigen cacao's. Na de lunch checken we nog 20 kinderen die zijn gekomen. De lokale verpleegsters helpen, met het pleisters plakken bij het bloedprikken en de inschrijving. Omdat we vroeg klaar zijn maken we een korte tussenstop op het strand voor een piña collada, waarna we de spullen voor de volgende dag voorbereiden.

Donderdag 16-03-2017

We gaan vanmorgen een half uur later weg omdat we de slaap echt nodig hebben. Als we aankomen bij het gemeenschapscentrum om te checken, zijn er nog maar weinig mensen. Gelukkig komen er al snel een aantal kinderen aan, waaronder een schoolklas in uniformpjes. De kinderen hebben relatief vaak een ontsteking, wormen infectie, schurft of een laag gewicht. Ik zelf zie bijvoorbeeld een vader met tweeling meisjes met mooi gedraaide haren en gekleurde elastiekjes van een jaar of 1. Ze blijken allebei over te geven en slecht te drinken. Het ene kind is huilerig en duwt de stethoscoop krachtig weg. Het andere kind is slaperig en laat alles over zich heen komen. Ik maar me zorgen over het tweede kind. Ik vraag Ines erbij en we besluiten antibiotica en sap te geven met suiker en vocht. De burgemeester komt ook mee kijken en ook een lokale arts helpt mee. Inmiddels is iedereen helemaal

ingewerkt op zijn plek en gaat het als een trein. Af en toe moet er een kip weggejaagd worden die midden door het geheel heen loopt. We lunchen bij een kleine basisschool die op 5 minuten lopen door een riviertje is. Omdat er helaas in de middag geen kinderen meer komen besluiten we Puerto Plata te gaan bekijken. We bespreken de verschillende kinderen, de tienermoeder problematiek en last but not least de grote hoeveelheden medicijnen die door goede doelen op de wereld naar arme delen worden gebracht en uitgedeeld zonder te checken welk specifiek medicijn het kind nodig heeft (of niet). Zo ook in de Dominicaanse Republiek, volgens de lokale artsen, waar een week eerder een Canadese organisatie op soms dezelfde plekken medicijnen heeft uitgedeeld. Samen met de nog niet optimale informatievoorziening zou dit kunnen verklaren waarom we 2 keer minder kinderen per dag kunnen checken als gehoopt. Maar we zien wel dat we zeker voor een aantal kinderen het verschil kunnen maken en daar doen we het tenslotte voor.

Vrijdag 17-03-2017

Vandaag gaan we checken in een arme wijk in Puerto Plata zelf. We komen gelukkig goed aan ondanks dat het vannacht heel hard geregend heeft en de onverharde wegen nat en modderig zijn. Als we aankomen blijkt het community huis erg klein dus we besluiten de inschrijving vanwege de regen bij een vrijwilliger thuis aan de overkant van de straat te doen. Twee sterke vaders bieden aan de spullen

mee uit te pakken en helpen potjes anti-wormdrank open te draaien. Deze zitten zo goed dicht dat het ons al de hele week veel moeite kost ze los te draaien en iedereen er blaren van heeft. Ines en ik zitten tijdens het checken dwars op een lange bank met twee kinderen tussen ons in. Ondertussen vallen de druppels regen door het kapotte dak op mijn linkerbeen. Het zijn vrolijke kinderen, met regelmatig anemie, worminfecties of vitaminetekort. Helaas komen er opnieuw maar 50 kinderen, en blijkt ook

hier dat de informatieoverdracht over onze komst, niet goed is gegaan. We pakken onze spullen en lunchen op het strand om de hoek. Om 16:00 blijkt er een bijeenkomst te zijn georganiseerd door een Canadese stichting over huiselijk geweld in de regio. Het blijkt niet de groep Canadezen die jaarlijks een hoop medicijnen uitdeelt, maar een expatorganisatie die hulporganisaties juist wil informeren over de lokale gang van zaken en problematiek in de regio. Vooral het laatste deel van de presentatie is interessant waar de lokale officier van justitie vertelt over de jaarlijks ca. 6000 aanklachten van huiselijk, seksueel, online of psychologisch geweld in de regio. Hij geeft ons ook een telefoonnummer dat we kunnen bellen als we een dergelijk geval tegenkomen of willen doorgeven. Wij delen onze zorg over een van onze gecheckte kinderen met hun, hetgeen zij ons beloven om op te pakken.

Zaterdag 18-03-2017

We vertrekken opnieuw op tijd(8:00), want het belooft een drukke dag te worden. In plaats van richting Puerto Plata rijden we verder de onverharde weg af de heuvels in. Het uitzicht is opnieuw prachtig, met enerzijds de zee en anderzijds de groene bergen. We zien onderweg de kinderen hand in hand met hun grotere broer of zus, vader of moeder naar de school lopen, waar we zullen checken. Bij de school zetten we de stations op. Ik heb van Miguette de tip gekregen bij de avondevaluatie om ook bij de andere stations mee te kijken. Vanmorgen begin ik dus met Eske bij het wegen en meten van de kinderen. Het blijkt een heel leuk station te zijn. Met kinderen die nog te jong zijn om op de weegschaal te staan, ga je samen op de weegschaal. Eske, inmiddels pro in dit station, zingt hierbij nog een rustgevend Spaanstalig kinderliedje. Ook de lengte meten is een uitdaging want de kinderen moeten met de voeten tegen elkaar met de hakken tegen de muur staan. Bij de hoofdomtrek meten bij kinderen onder de 2 jaar zitten vaak de mooi versierde staartjes tussen het meetlint. Als blijkt dat bij

het artsenstation een extra arts nodig is, ga ik weer die kant op en merk ik, bij het tekort aan tolken, dat het Spaans al aardig lukt. Tegen het einde van de ochtend ben ik bij de apotheek gaan helpen. Niet alleen is het hier belangrijk om de juiste medicatie (mee) te geven, maar je moet ook duidelijk uitleg geven (via de tolk) en een laatste check doen of het hele formulier is ingevuld en er niets vergeten is. Er komen veel kinderen die soms grote afstanden hebben gelopen.

In de middag rijden we naar de tweede plek waar we naar een ander gemeenschapsgebouw. De kinderen zijn ontzettend vrolijk en erg blij met onze tandenborstels en stickers. Het meeste indruk deze middag maakt een moeder met een baby, die een heel klein hoofdje heeft. Dit zou weleens kunnen komen door de Zika-mug. Ines brengt het slechte nieuws aan de moeder dat dit kindje er niet gezond uit ziet en dat ook niet beter zal worden. Ook al lees je hierover in de krant, het maakt op ons allen een diepe indruk. Na het checken worden we allemaal uitgebreid bedankt door de gemeenschapsvertegenwoordigers voor ons werk en daarna nodigen ze ons uit om Merengue te komen dansen op de dansvloer in het Caribische barretje ernaast. Daar maken we vrolijk gebruik van en ik probeer nog wat danspasjes te leren van een lokaal tienermeisje. 's Avonds gaan we in Puerto Plata uit eten om de vrijwilligers te bedanken: Madelon en tolken Andrea en Arantza en chauffeur José (die veel tandenpoets uitleg heeft gegeven) en tenslotte gastvrouw en heer Christina en Frans.

Zondag 19-03-2017

Een checks vrije dag vandaag, maar er zijn genoeg dingen die we nog moeten doen. Spullen alvast inpakken en vooral de registratieformulieren in de computer invoeren.

In de eindevaluatie bespreken we dat we graag meer kinderen hadden willen zien, dan de gemiddeld 100 per dag die we nu hebben gezien. Daarnaast hadden we graag meer tolken en goede vrijwilligers gehad en hadden we meer verwacht van de betrokkenheid van de lokale artsen. Daar staat tegenover dat we het een ontzettend fijne en warme missie vonden in alle aspecten. Zowel het team was erg warm als ook de lokale mensen en het weer. Verder waren Christina en Julissa ontzettend gemotiveerd om de missie tot een succes te maken en hadden we een goede doelgroep kinderen van met name 0-5 jaar.

Maandag 20-03-2017

Bij het ontbijt wint Saskia een souvenirje omdat zij het aantal kinderen op zaterdag, namelijk 172, geraden had. Helaas horen we kort daarna dat het vliegtuig van de teamleden die die middag terug zouden vliegen een technisch defect heeft en dus vertraagd is. De ochtend verloopt daardoor wat rommelig, want we willen ook nog checken en we weten nu niet waar we aan toe zijn wat het vliegen betreft. We weten echter ons hoofd redelijk koel te houden en checken uiteindelijk 50 kinderen in 2 uur. Daarna moeten we echt stoppen. We lopen de 20 kinderen na waar we niet meer aan toe zullen komen en dragen die over aan de lokale artsen van de kliniek. Daarna zit het erop en moe maar voldaan

rijden we naar het vliegveld. We nemen afscheid van het deel van de groep wat terug zal vliegen vanuit Punta Cana, na een busreis daarheen. Dorien, Judith en ik gaan nog een paar dagen uitrusten van de ervaring, het werk, en alle indrukken en herinneringen die we hebben opgedaan.

Door Carmen de Jong